

Vĩnh biêt Sài Gòn, L' Adieu A Saigon.

Tác Giả: Jean Lartéguy

Thứ Tư, 20 Tháng 7 Năm 2011 04:53

LTS: L'Adieu À Saigon – Vĩnh Biêt Sài Gòn –

cà Jean Lartéguy có là củ n sách đ u tiên đ c vi t b ng ngo i ng , nói v cái ch t c a nam Vi t Nam sau ngày 30/04/1975. Ông là m t nhà văn-nhà báo n i t ng c a Pháp, tác gi c a g n 20 tác ph m, h u h t đ u nói v ch n tranh, khi thì i Á châu, khi thì thu c khu v c Trung Đông.(Les Centurions)

T căn phòng quen thu c c a khách s n Continental, Lartéguy ghi i t ng gi , t ng phút h p h i c a Sài Gòn.

Theo Ph m Kim Vinh, “Vĩnh Biêt Saigon là i đ n tuy t c a Jean Lartéguy c u sĩ quan thu c đ a, c a Lartéguy th c dân, c a nhà văn Lartéguy b nhi m đ c vì làn sóng khuynh t lăng m n c a m t th gi i hèn nhất tr n tránh s th t v i m t Lartéguy ph n t nh c a mùa h 1975.

H n th n a, Vĩnh biêt Saigon chính là i thú t i và chu c t i c a Jean Lartéguy.

Tháo ch y kh i Sài Gòn trên nóc cao c USAID đ ng Gia Long.AFP

Vĩnh biệt Sài Gòn, L' Adieu A Saigon.

Tác Giả: Jean Lartéguy

Thứ Tư:, 20 Tháng 7 Năm 2011 04:53

Sau hết, Vĩnh biệt Saigon là lời sám hối của Lartéguy trước cái chết của hàng trăm ngàn người VN trong chiến tranh VN mà Lartéguy đã gián tiếp gây ra trong một thời kỳ đen tối của một thế kỷ mốt bút lâu năm, quá nửa đời người còn ngu dốt để trở thành con mồi chính trị cho một chế độ nghĩa man rợ.”

Ta hãy đọc “lá thư tình” của Jean Lartéguy qua các trích đoạn tin báo được đăng trên Phụng Kim Vinh trên hành năm 1979 tại California._

27/05/1975

Màn đêm vắng buông xuống Saigon và khép kín luôn cả 25 năm của đời tôi tại đó. Tôi đến chân đất đến Saigon lần đầu tiên vào năm 1950. Tôi bắt đầu đi học ở trường chuyên nghiệp vào ngày 28 tháng Năm, 1955. Cái thành phố đó tôi bắt đầu đi không còn cái tên Saigon nữa. bây giờ tên nó là Hồ Chí Minh. Mọi ngày thành phố ngày càng thêm xa lạ với tôi. Tôi thấy không còn gì để làm cho đó nữa.

Còn thành phố kia, thành phố mà tôi hằng yêu mến thì đã chết khi các xe tăng Nga chở các toán lính Bắc Việt phá tung cánh cửa sắt của Dinh Tổng thống. Ba người họ tinh tế Hanoi tại, đáng như bé, mặc đồng phục xanh, nón lá trên đầu, hông mang súng. Họ làm như vậy để các bạn ấn tượng xuống tôi vì những “bài báo” của tôi. Họ không biết rằng tôi đã quyệt để nhấc đáp chuyến bay ngày mai và tôi không muốn dùng đồng hồ nữa bên giờ đồng hồ một người chết. Tôi đã bắt tay họ như bắt tay những người làm xe đò sau khi họ đã làm xong phần mình.

Đây không phải là một cuốn sách. Có lẽ một ngày nào đó, tôi sẽ viết cuốn sách này. Đây chỉ là lời vĩnh biệt Saigon.

Ngày 26/04/1975

Đêm nay, đồng hồ đồng hồ Tổng thống Thiệu đã bay đi Đài Loan..... Trên Courier D' Extrême Orient chuyển dài 8 cột trang như: “Tổng thống Pháp Giscard D'Estaing nói chuyện đi đến thoả thuận với đội sĩ Pháp tại Saigon.”

Người trẻ đồng hồ Pháp tuyên bố: “Hy vọng một giờ pháp chính trị vẫn còn có thể có được.”

Chị còn mặt mình tống Dống vẫn Minh chuy cu c đưa chính tr ở i Saigon. Nhung vì Tống thống Tr n Văn Hống m i c m quy n đ c 5 ngày, do đó ông ta mu n ng i i ngòi cho đ m t tu n đã. Ngài tống thống đ ngh cho Minh C gi ch c Th tống có toàn quy n, nhung Minh C t ch i.

Tống K , đ i th b t h nh c a Thi u, viên phi công m c b đ phi hành huy hoàng tái xu t hi n. Ông ta đ đầu ra v y? K tuyên b ng h tống Minh. Theo ông ta thì c n có m t chính ph m i đ l y l i lòng tin c a dân và đ ra m t k ho ch đ đ t cu c ng ng b n. Ông ta s cùng v i m t s tống lãnh, “nhung viên tống gi i nh t c a mi n nam”, tìm cách n đ nh tình hình quân s .

Đ nh t phó th tống (ch c đó là tống Tr n Văn Đôn), kiêm tống trống qu c phòng đã ra nhung bi n pháp cống quy t đ trống ph t nhung công dân nào tìm cách tr n ra kh i n c.

Bi n pháp nào bây gi ? Ai s thi hành? Nhung còn gì n a. Quân s thì r i lo n và chính tr thì trống rống. Tống Đôn thì chnung có gì đ m t mát nhi u. Sinh t i t nh Bordeaux, ông ta là dân Tây. Và m c đ u ông ta đã đ t gi y thông hành và đ t c p lon quân đ i Pháp đ làm đ p lòng ông Di m và bà Nhu, nhung ông ta bi t là không th m t cái qu c t ch Pháp. Nhung trò h !

Tình hình quân s tuy t v ng. Ng i M di t n nhân viên và nhung ng i Vi t thân tín c a h m t cách thanh th n nh th h có rống rãi ngày gi .

C m th y b ng i M b r i, ng i dân nam Vi t Nam và nh t là ng i dân Saigon, theo linh tính, h ng v ng i Pháp... đ kh p n i c Pháp b t đ u bay. Ng i ta s n m u c Pháp trên mái nhà, tr c c a ti m. Đ i v i các t báo còn phát hành, ng i ta g i c ng s n là phía bên kia và ng i ta đành hy v ng m t cu c ng ng b n.

Tôi nh u v i m t đ i tá VN, tr c ph c v t i m t đ n v nh y dù, bây gi ph trách báo chí t i b Tống tham m u. Tôi h i:

“Ngày mai, ông làm gì? Chúng ta có thể gặp nhau được không?”

“Tôi bận lắm, không thể gặp ông. Tôi phải lo để đưa con tôi đi ngoại quốc.”

Chính ra là ông lo chuyện đi của ông.

Đúng thì vì chuyện như whisky để nói chuyện lập chí ở khu, ông ta chuồn bèn chuồn.

.....

Ngày 27/04/1975

3 giờ 30 sáng. Tôi thức giấc vì nghe trái ho tiêng nện làm rung chuyện thành phố. Mặt trái nện quá gần. Tôi không thể nghe lời được.

Trong buổi sáng ngày 27 tháng Tư này, tin tức đưa về càng ngày càng tồi tệ. Số đoàn 18 giờ Xuân Lộc đã phải rút và bắn tan rã. Số đoàn 5 cũng vậy. Để bỏ về Saigon, chỉ còn có một số đoàn, vài đơn vị Dù... và một số lính từ vùng chiến đấu Hồ Nai. Quê hương nhóm tôi sáng nay. Thợ lo luồn 10 giờ, nhì nghe ngửi rồi xác nhận tín hiệu từ thành phố Hồ Chí Minh, mà ông ta nói về, chỉ để nhốt nhân vật để thay thế ông để tôi “mặt nhiệm vụ hoà bình trong danh dự và trong phẩm cách và với sự chấp thuận của Quốc Hội”.... Nhân vật này chắc có thể là Đổng Văn Minh. Danh dự và phẩm cách đáng kể khi công quân đã về của ông Saigon.

Các thông tin trình bày tình hình. Có một thông tin Cao Văn Viên, thông tin tham mưu trưởng, Trần Văn Đôn, thông tin trưởng phòng quân sự, ông thông tin ở Saigon và ông thông tin là nhân viên sát. Tất cả đều nói rằng đã hết rồi, rằng nghe ngửi đơn vị cuối cùng đã bị bao vây và cháy tan nát, rằng công nhân phải thông tin thuyết với bất cứ giá nào và thất bại. Nghe Quốc hội tôi không chịu nhận Minh Công vì ông ta không phải là người của bên họ. Trần Văn Đôn tôi can thiệp lên nã. Anh chàng dân Tây ở Bordeaux này giữ vai trò phát ngôn cho nước Pháp và bênh vực chính sách của đội sự Pháp Mérillon. Đôn rất gần bó với viên đội sự này.

Vĩnh biệt Sài Gòn, L' Adieu A Saigon.

Tác Giả: Jean Lartéguy

Thứ Tư: 20 Tháng 7 Năm 2011 04:53

Đơn thư ng. Toàn quyền được trao cho tướng Minh. TT Háng cháng cây gåy råi ghå. Đã gån nhå mù, ông våp phåi måt båc thåm.

Minh cùng với Vũ Văn Mẫu ở trong nhà để sẵn sàng tiếp chính phủ. Sau cùng, giữa cả Minh đã đi, nhưng đã trở quá rồi. Trở cho Việt Nam, trở cho nước Pháp và nước Pháp đã gây thất bại vì ông cũng có thể đóng vai trò trung gian qua Minh.

Trở về khi đi ngủ, tôi được mời đi mua báo Việt Nam bằng Pháp ngữ. Có lúc, tôi thấy cần phải đi mua. Tôi nhìn thấy trên đài tám chữ: "VN Công Hoà sẽ không bao giờ đưa hàng công sản công nghiệp nào quân đội và vẫn còn đó và vẫn còn sẵn sàng cho nhân dân... Tướng Nguyễn Cao Kỳ đã tuyên bố trong một cuộc mít tinh quy tụ 10,000 người rằng các lực lượng của VNCH vẫn còn mạnh và sẽ mang lại hoà bình trong danh dự cho xứ sở."

Tổng Chính Luận: "Không có chuyện thanh toán đưa hàng."

Đêm sẽ còn dài.

Ngày 28/04/1975

Thật là một cuộc Minh Vũ cũng tiếp được chính phủ của ông ta. Thật ra thì cái chính phủ này chỉ có hai người: Ông Nguyễn Văn Huyền, một người Công giáo ôn hoà, sẽ là Phó Tổng thư ng và ông Vũ Văn Mẫu, người sĩ theo đạo Phật, sáng lập viên của Mặt Trận Hoà Giải, sẽ là Thủ tướng.

Trở quá rồi. MTGP về Paris cho biệt (đúng như cái Mặt Trận này chỉ có Paris) sẽ không nói chuyện với chính phủ của tướng Minh.

Sáng nay Saigon sao yên tĩnh !

Nhiều chiến sĩ của Mặt Trận Dù đang bố trí trong thành phố, sau các bước lùi. Nhưng

Vĩnh biệt Sài Gòn, L' Adieu A Saigon.

Tác Giả: Jean Lartéguy

Thứ Tư: 20 Tháng 7 Năm 2011 04:53

ngồi lính này không chán nữa, không tuyt vng. Họ bình thn đi u đng nh lúc thao dtt. Đôi khi họ cđi vui v và chuy n cho nhau nhng chai coca. Nhng họ không nuôi mtt o tng nào v s phn c a họ ho c v kt qu c a trn đánh cu i cùng này. Tôi có cm tng họ quytt đnh đánh đ n cùng và quytt đnh s t chôn đđi nhng đng đ nát c a Saigon. Và họ v n còn gi đđc các cp ch huy c a họ. Mtt trong nhng cp ch huy y là mtt đđi tá, trông dáng mtt mti và tuyt vng. Tôi đã tng cùng ông ta và vài ngđđi b n ăn Ttt năm 1971. Lúc đó ông bi tt là s p tham đ cu c hành quân vtt biên gi i Lào đ ctt đng m n H Chí Minh và ngay tti hôm đó, ông ta đã không nuôi o tng v kt qu trn đánh.

Ông đ a cho tôi mtt h p la-de. Tôi h i:

« Tình th ra sao? »

« Chúng tôi s chi n đ u và có l , chúng tôi là nhng ngđđi cu i cùng còn chi n đ u. Nên nói rõ là chúng tôi cht không ph i vì Thi u, vì H ng hay vì Minh. Thi u là đ b , H ng là bù nhìn, còn Minh là k quá m m y u, c đng mtt ch mà phng ph u, thay vì dùng s c m nh đđ ltt đ Thi u.... Nhng k s p tti s không đ cho chúng tôi suy nghĩ theo ý riêng....Nhng con cá b đã chu n r i. Chúng tôi là cá nh nên kt trong r ... »

Tân S n Nh t cháy. Biên Hoà thtt th . L a cháy l n, sánh r c ban đêm.

Cu i cùng vào lúc 22 gi 51, l nh di t n bng tr c thăng đđc ban ra. Âm hi u là Option 4.

Tti M b trng qu c phòng Schlesinger nhân đ p này ca ngđđi quân l c M : « đ chi n trng, các b n là nhng ngđđi chi n thng, các b n đã r i sa trng trong danh đ . Việt Nam s p đ vì nhng áp l c nng t bên ngoài, nhng các l c l ng M đã cho VN mtt c h i ph i chng đ sng sót. » Kissinger thì nói: « Chúng tôi hy vng ngđđi B c Vi t s không tìm mtt gi i pháp tuyt đđi bng phng ng tti n quân s . Họ đã đđi thái đ , và chúng tôi v n không hi u tti sao. »

C n h p h i c a Saigon btt đ u. Sau bao nhiêu, bao nhiêu ngày n a nó mti cht?

Ngày 29/04/1975

Giới nghiêm trong 24 giờ để người Mỹ di tản sẽ người Mỹ sau chốt (chính mặt ngàn người) và hàng chục ngàn người VN để người Mỹ hòa hòa cho đi theo.

Cuộc bàn giao quyên hành ngày hôm qua: tôi mặt màn hát bài vâng vâng....

Trên tầng không ngừng đáp xuống và cắt cánh tôi sẽ quán Mỹ. Trên các cửa sổ quán, người Mỹ và mặt sẽ người Việt để họ chọn là vật bị xe hơi của họ cho những người bị tàn phế. Có cả trăm cả ngàn đang xô nhau trên các tầng cửa sổ có lính Thu quân Lính chiến canh giữ. Mặt người đàn bà khóc trong khi nhicu người mẹ xinh đẹp Mercedes của bà. Bà ta cứ nói đi nói lại: “Thật mà tôi nó hòa sẽ cho chúng tôi đi.”...

11 giờ chúng tôi lái xe tới Tân Cảng.

Thời tiết càng lúc càng nóng. Đàn ông, đàn bà, trẻ con mình đẩy bùn, chui qua những rào gỗ có mặt các tấm gai... Họ tôi bùn để chui vào những kho hàng Mỹ. Các bà già răng đen bị tụt xuống người xuống, đem bán những món hàng vớ a mớ i vớ để bán, bán để lấy những tờ giấy bạc tiền nay trở thành vô dụng!...

Một phái đoàn chính phủ do phó TT Nguyễn Văn Huyền hướng dẫn (ông để Minh Cảnh y tá thủng thủng thuyết) đã tới trên các hàng rào tấm gai căn cứ Tân Sơn Nhất. Bên cửa sổ nhìn không tiếp. Chúng không muốn bàn cãi nữa: chúng chỉ nhìn sẽ đưa hàng vô đi xuống.

Graham Martin đến thăm xã giao để đi Pháp. Lý do chính là để biệt. Và để tặng để đi Pháp món quà Mỹ: chiếc xe Cadillac lấy màu đen. Để đi Pháp có để chửi các đến món quà này nữa. Những Martin mãi tới 3 giờ 30 sáng hôm sau mới ra đi, sau khi bị tụt để chửi nguyền tại họ: tại họ vì chính sách của ông ta, tại họ cho VN.

Nguyễn Cao Kỳ, con người chỉ trên “đánh tôi cùng” cũng ra đi trên chiếc trên tầng riêng của ông ta. Ông ta người rửa Thiệu vì ít ra, khi chuồn, Thiệu cũng còn có thời gian mang theo nhicu hành lý.

Súng bắn phá khắp nơi.

Đêm chót ở Saigon là đêm điên loạn. Chung quanh thành phố nhúng cây xăng bốc cháy, khi đèn nê tung. Lúc đáp xuống các mái nhà, tróc thẳng m đèn chi u trông như đôi mắt c a nhúng quái v t g m ghi c đang tìm m i.

Tù nhân chính trị đã đ c tr t do. Tù th ng ph m cũng nhân đ p này tr n luôn. H ch c n cú xu ng thì s l m đ c ngay m t vài cây súng. Và nh ng ph n t ghê g m y đã t vố trang cùng mình....

Saigon không h p h i. Sau khi đã trút h t ch t li u, Sai gon đang r y ch t trong th i nát, gi a các đám cháy và c p bóc. Nh ng k may m n đã chu n nh các tr c thẳng c a M . Nh ng ng i khác thì lo tr n. Có nh ng ng i thi u não t Tân Sơn Nh t tr v . Đó là n i l i b ho ti n rót vào....

Và chúng tôi, nh ng nhân ch ng b bó tay, ph n u t. Chúng tôi là nh ng ng i đã t ng yêu đ u thành phố này mà ch ng làm đ c gì đ giúp nó. Saigon b t đ u sám h i vì nh ng s m t tr t t , vì s a ki m chác, vì nh ng quán r u, nh ng đ i m, vì nh ng sông b c, vì nh ng đêm điên loạn, vì nh ng c n mê. Và cũng vì nh ng lúc say mê c a triu m n và c a nhi t tình. Và cái tinh th n đ c l p đã t ng đôi khi bi n cái thành phố này thành m t n chúa c a t do.

Vì Saigon đã b k t án t hình.

Chúng tôi v a đ c bi t tin y. Đài phát thanh c a MTGP nghe đ c Tân Gia Ba tuyên b ng tên c a Saigon t nay là H Chí Minh. Tên c a m t ng i ch t. Cái tên y không thích h p v i thành phố này.

Tôi tr v phòng. Đ i bác 130 ly đã im ti ng. Và ho ti n không n n a. Nh ng còn em nh kia đang làm gì? Em đang t m trong vũng n c l y l đ ng, em nh p b n v i nh ng tr em tr n tru ng khác, gi n ch i đ c theo nh ng b c t ng c a khách s n, gi ng nh nh ng con mèo

hoang.

Ngày 30/04/1975

Graham Martin và nhäng cäng sä viên cuäi cùng đã dùng träc thăng täi mäu häm Blue Ridge đang ä ngoài khäi, cách Vũng Täu 30 cây sä.

Mät mäi và säu thäm, ông ta tä chäi mäi läi tuyên bä và chui vào phòng riêng. Ông ta còn không mang theo näi đäc lá cä Mä nhä đäi sä Mä täi Nam Vang đã làm. Martin bä läi cä täm hình chäp cäa gia đình Nixon có chä ký cäa Nixon täng.

TT Ford: “Cuäc di tän đã chäm đät... Cuäc hành quân này đã khép kín mät chäng trong läch sä Mä.” Henry Kissinger thì cho räng đây là “mät thành công”: di tän đäc 950 ngäi Mä và đäa đi 5,800 ngäi Viät.

Lúc này là 10 giä 15 sáng. Täng Minh đäc läi kêu gäi đäu hàng vô đäu kiän trên đài Saigon....

11 giä 30, Long, mät đäi tá cänh sát tä bän vä sä träc bäc täng Thuä Quân Läc Chiän đäi diän trä sä Hä viän. Ông näm sóng sät, chiäc nón kät có hoa lá bäc đät trên ngäc. Máu và óc chäy tä bên tai trái ra. Ông vän còn thä. Lúc äy có tiäng sä sä cäa máy quay phim và máy chäp hình. Mät lát sau, ông tät thä täi bänh viän Grall.

12 giä 5 phút, mät xe jeep chäy täi đäng Catinat, trên xe cäm lá cä VC län, trong khi nhiäu xe tăng täi chiäm Dinh Đäc Läp. Cä VC đäc träng lên träc tiän đänh. Mät chiäc T-54 húc tung cánh cäa sät vì ngäi ta chäm mä cäa, räi bän mät phát đäi bác và vài tràng súng đäi liên đä thä oai. 14 xe tăng khác theo sau, pháo tháp mä, cänh cây cäm đäy xe. Binh lính đäi mũ läp lá theo kiäu mũ thuäc đäa, quân phäc xanh và đi dép HCM chä täo bäng võ xe häi, võ trang bäng tiäu liên AK-47 cäa Trung quäc, nhäy ra khäi xe tăng, chäy vào Dinh.

Trên bao län, cä cäa chính phä cách mäng lâm thäi đäc kéo lên. Saigon bä chiäm và không cháy. Chä thiäu chút näa thôi.

Vĩnh biệt Sài Gòn, L' Adieu A Saigon.

Tác Giả: Jean Lartéguy

Thứ Tư,, 20 Tháng 7 Năm 2011 04:53

Phó tướng trưởng Nguyễn Văn Huyền, trưởng tướng Vũ Văn Mẫu và trưởng tướng Minh là những diễn viên và cũng là những nhân chứng của những giờ phút của Saigon. Họ kể cho tôi nghe những giờ phút ấy.

Và sự phẫn của Saigon đã được chứng tỏ trong vài phút của ngày 30 tháng T, trong khoảng từ 10 giờ 30 đến 11 giờ sáng....

Không còn chút hy vọng nào để những người thuyết nã. Họ nhìn những người trẻ để những người phẫn và những người đến với đầu tiên của công sự đã vào Saigon. Những người không phải để có những người kháng chiến, những người đến với tú bám lấy lãnh thổ.

Ông Lăng Cha Cả, các chiến sĩ Dù đã đánh trả những phút. Họ chiến đấu từ 11 giờ rưỡi, cho tới khi các công nhân huy của họ từ cuộc gặp gỡ đầu những người lính hoa lan Địch tướng Văn Minh trở về thuyết phục họ từ bỏ cuộc chiến. Họ đã dùng bazooka làm nổ tung 5 xe tăng Nga T-54 trong 54 phút. Một chiến công nổ tung cùng với đến được trong xe....

Ngày 1/5/1975

Cô gái người ngoại quốc nhìn mặt tòa nhà của bệnh viện Grall. Kể bên cô là một chiếc vali còn một bình plastic và một chiếc giầy mây mà ta thấy người lính Thủ tướng quen dùng. Cô ta mặc áo dài màu đen kiểu của người lính Thủ tướng những người tóc của cô màu hung và nước da trắng: một cô gái Thủ tướng lai Pháp.

Cô ta bao nhiêu tuổi? 18? 20? Làn sóng từ những người ghê gớm đã cuốn cô ta đi, những cô ta vẫn còn giữ mình nguyên vẹn từ những chiếc nhà những người dùng làm nơi trú ẩn này, nhà những người có treo mặt lá của Pháp.

Tôi phải đến gần mặt nhìn thấy được những người giữ một mặt trên má cô ta. Trong khi đám người từ những bên cô nhìn ào như đàn ong với tôi quanh những người gói để những người ngang, cô gái im lặng. Những người đến trước người gác của những người lính từ những người. Những người ta vẫn cho họ biết rằng họ phải trở về nhà. Saigon không bị cháy. Saigon chỉ đi chôn thôi.... Cô gái ấy là một người của một mặt tình người của một người lính Pháp và một người thiêu từ những người lính Rhadé. Những người cha đã trở về Pháp. Cô làm việc từ một

Vĩnh biệt Sài Gòn, L' Adieu A Saigon.

Tác Giả: Jean Lartéguy

Thứ Tư: 20 Tháng 7 Năm 2011 04:53

phòng thí nghiệm của một y viên M vùng cao nguyên. Ngay khi ta đã đi tìm cô ta cùng với số nhân viên của nhà thám ng và hầu như đã cô đi M. T M, cô sẽ tìm được cách tìm Pháp và sẽ tìm được Chalons-sur-Marne là nơi của người cha. Nhưng người M đã ra đi một cách hèn lòn. Họ đã bỏ rơi cô ta. Cô đã ch y tìm kiếm viên Grall vì cô nghe nói đó là nơi trú ẩn của những người có quốc tịch Pháp. Cô gái tìm kiếm mình là người Pháp.

Có hai xác chết nằm bên nhau trong nhà thám ng Grall. Đó là hai viên thám ng nam VN, thám ng thu c Nivaquine: thám ng Phạm Văn Phú, thám ng vùng cao nguyên, và thám ng Nguyễn Khoa Nam thám ng vùng 4 và quân khu 4....

Tôi vẫn không tin là Saigon vẫn mãi rơi vào tay những người công sơn. Đó chỉ là một cơn ác mộng. Ngày mai tôi sẽ tỉnh dậy và nó chắc gì xảy ra hết.

6 giờ sáng tôi giật mình thức giấc vì những tiếng hú trong loa phóng thanh truyền đi một thông tin quân hành, xen kẽ là những khẩu hi u...

Mọi tờ báo đều bị đóng cửa, kể cả tờ Courrier D'Extrême-Orient của người Pháp. Chỉ có một tờ Saigon Giỏi Phóng in chế độ và hình HCM chiếm hết nửa trang nhất.

Tôi tìm nhà Minh C. Ông ta chưa được về nhà. Ngay khi tài xế của ông cho biết đã nhận được tin của bà Minh, nói rằng ông ta được đi xe taxi và chắc sẽ được về sớm.

Ngày 3/5/1975

Chúng tôi tìm H Nai, chỉ nhận lương của người Công giáo nhưng Công đi c. Một gác chuông nhà thờ ch u h h i n ng vì đ n đ i bác. V y là đã có giao tranh ở đây. Tôi ngừng xe và xin gặp Cha s. Một người đàn bà chừng 40 tuổi đi ngh h ng đ n chúng tôi tìm gặp Cha s. Tôi hỏi bà ta: “Thưa bà, tình hình ra sao?”

Bà ta cúi đầu: “Con trai tôi và 17 người bạn của nó vẫn xa bên. Tôi mãi đi chôn chúng nó xong.”

“Câu chuyện xảy ra như thế nào?”

Vĩnh biệt Sài Gòn, L' Adieu A Saigon.

Tác Giả: Jean Lartéguy

Thứ Tư, 20 Tháng 7 Năm 2011 04:53

“Chúng nó là tụi vớ và chúng nó đánh độn cùng. Chúng nó độn ng cõ trên gác chuông bộn xuống. Thế là rồi chúng nó bộn bộn chột hột.”

Cha sõi ngõ i yên lõng trên chiếc ghế gỗ, hai tay đờ trong chiếc áo dòng. Phòng rớt rớt, chột c đột c dưng làm nõi hõi hõp hàng ngày. Cha sõi chõng 60 tuõ i. Cha tũ Phát Diõm đi cõ cùng các con chiẽn. Khi tõi hõi Cha thì Cha bõo ngõõ i thông ngôn rõng Cha không biõ t tiõng Pháp. õ mõ t góc phòng có mõ t ngõõ i cõ m sũng ngõ i. Chõ c hõ n không phõ i là lính chính quy vì hõ n mõ c bõ đõ bà ba đen.

“Thõ a Cha mõi sõ tũ đõ p chõ?”

“Phõ i.”

Tõi nhõ n mõ nh: “Thõ a Cha, mõi i viõ c bình thõ õng?”

“Phõ i.”

“Có thõ phõng võ n Cha trõõ c máy thu hình?”

“Không, không đõõ c.”

Không hiõ u vì sao lúc õ y tên lính gác lõ i ra ngoài xem có chuyõ n gì không. Lúc õ y thì Cha sõi nói või tõi bõng thõ tiõng Pháp rớt giõ i.

“Tình thõ cõ a chúng tõi rớt ngõ t nghèo. Tai hoõ đã giáng xuõng đõ u chúng tõi. Xin hãy nói või các bõ n ngõõ i Pháp cõ a chúng tõi đõ hõ cõ u nguyõ n cho chúng tõi. Chúng tõi cõ n có nhõ ng lõ i cõ u nguyõ n õ y. Xin vĩnh biệt.”

Ngày 15/5/1975

Có diõ n binh kõ niõ m sinh nhõ t HCM. Đõ trũ có ba ngày liên hoan mõ ng chiõ n thõ ng. Biõ u diõ n các ký giõ i tõi tân cõ a Nga. Lõ n này có thêm vài đõ n võ mõ c đõ đen cõ a bõng biõ n. Mõ t phõ n trong sõ đó là ngõõ i Nam, nhõ ng tũ lõ này không bao giõ quá 30 phõ n trãm. Rõt cuõ c tõi tìm thõ y cái huyõ n thoõ i MTGP trên khán đài danh đõ. Bác Thõ, bác Phát và bà Bình “thân mõ n” nhõ ng nhân võ t quan trõng tõi Paris, nhõ ng õ đây hõ đã tũ t xuõng hàng thõ 11..... Rõi tõi võ đàn áp các ký giõ ngoõ i quõ c õ nhà hàng Continental. Vô tuyõ n viõ n õ n và nhõ ng liên lõ c võ i nõõ c ngoài đõ u bõ cõ t đõ t. Nhõ ng hõ p phim và nhõ ng cuõ n phim nõ m chõ và chõ t đõ ng õ đó, vô đõ ng... sau khi đã cõ m chúng tõi đi ra ngoài Saigon, kõ tũ sáng nay, ngõõ i ta lõ i cõ m chúng tõi cõ chõ p hình nõ a. Hai chuyẽn viên thu hình cõ a Nhõ t bõ cõng tay giõ i đi vì hõ quay phim cõ nh đõõ ng Catinat. Các ký giõ cõ a các nõõ c “anh em” nhõ Nga, Hung Gia Lõ i, Đông Đõ c, Ba Lan và đõ c phái viên cõ a AFP tũ Hà Nõ i đõõ c gõ i tõi đõ chõ ng kiõ n võ diõ n hành chiõ n thõ ng....

Ngày 29/5/1975

Vĩnh biệt Sài Gòn, L' Adieu A Saigon.

Tác Giả: Jean Lartéguy

Thứ Tư, 20 Tháng 7 Năm 2011 04:53

Vĩnh biệt Saigon.

Tôi tới Saigon lần đầu tiên vào năm 1950. Tôi đã yêu đời Saigon và đã ghét thành phố này hai mươi lăm năm. Đó là một cô gái làng chài tí tì, tham lam, khá khoái cảm, khá đàng gia và khá nhàn nhàn thòm ngát, nghe theo người này ngã theo người kia, nhưng không bán mình cho ai. Một thành phố do, và bây giờ không còn được nữa.

Màn đêm đã buông xuống thành phố này, và buông xuống quãng đời 25 năm lính, ký ức và nhà văn của tôi.

Tôi đã bay trên thành phố này lần chót, trong chuyến bay Aeroflot của công sứ đến Việt Nam.

Saigon là vĩnh biệt.